

Haand kunde skaffe sig Penge, og jeg henstiller derfor til den højtærede Trafikminister gennem det Tilsyn, der føres med Privatbanerne, at sørge for, at der bliver nogenlunde lige Vurdering af Stillingerne, saaledes at ikke en højere Vurdering indenfor Privatbanerne medfører yderligere Krav om Omnormering og forhøjet Normering af Stillinger ved Statsbanerne.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) talte om Indførelsen af den 8 Timers Arbejdsdag og den formentlig meget store Udgift, denne skulde have medført for Statsbanerne. Min Erfaring siger mig imidlertid, at dette ikke helt er Tilfældet. Dels har man ikke ved Statsbanerne indført 8 Timers Arbejdsdagen konsekvent, saaledes at alle kun har 8 Timers Arbejdsdag, men man har foretaget en Gradue- ring efter Arbejdets Intensitet fra 8 Timer til 10 Timer. Dels har man ved kortere Indleveringstid, f. Eks. paa københavnske Banegaarde, opnaaet, at den 8 Timers Arbejdsdag i Virkeligheden er gennemført med en ganske minimal Forøgelse af Personale. Jeg har ikke Indtryk af, at den 8 Timers Arbejdsdag ved Statsbanerne har voldt en Udgift, der var proportional med Arbejdstidens Forkortelse, idet man paa anden Maade ved Indskrænkninger har søgt at komme udenom en Forøgelse af Personalet.

Det er ved dette Lovforslag foreslaaet, at Forhøjelsen skal fordeles mellem Person- og Godstaksterne i det Forhold, at man forhøjer Persontaksterne med 33 pCt. og Godstaksterne med 50 pCt. Ved en tidligere Lejlighed har jeg gjort gældende og mener ogsaa at have dokumenteret, at Godstrafikken i Virkeligheden betaler sig bedre end Persontrafikken, at Underskudet overvejende falder paa Persontrafikken, og det vilde jo have været en Konsekvens deraf, at man nu lagde den største Stigning over paa Persontaksterne. Jeg gjorde ogsaa den Gang gældende, at alene af samfundsmæssige Hensyn vilde det være det rigtigste, idet Persontaksterne jo ikke virker yderligere fordyrende udover, hvad den enkelte maa betale mere for sin Bilet, medens Godstaksterne derimod forøger Mellemandlernes procentvise Avance og derved skaber en større Fordyrelse. Disse Betragtninger gjorde jeg gældende i Fjor Efteraar, men jeg skal indrømme, at Forholdene siden den Tid har ændret sig en Del. Vi er jo nu kommet bort fra næsten alt, hvad der hedder Maksimalpriser, og ved den Magtstilling, som Venstre og de Konservative har i Landstinget, og ved

deres Stilling til Prisreguleringen er det jo hovedsagelig de frie Kræfters Spil, der ser ud til at skulle blive det afgørende. Den Vedtagelse, der skete i Forgaars i Landstinget, og den Stilling, man fra Venstres og de Konservatives Side her i Folketinget i Gaar tog til Tørvepriserne, hvorefter det indenlandske Brændsels Pris skal kunne presses op til den Højde, som man overhovedet kan faa Forbrugerne til at betale, taler jo imod, at man med Hensyn til Godstaksterne tager saadanne samfundsmæssige Hensyn. Thi naar der tages den Højestepris for Varerne, som overhovedet kan opnaas, saa vilde lavere Godstakster kun være en Foræring til Forhandlere og Mellemandlere og ikke komme Forbrugere til gode. Jeg vil indrømme, at det derfor kan være opportunt, saa længe saadanne Forhold er de herskende, at give Godstaksterne en større Forhøjelse og lade Persontaksterne slippe med en mindre Forhøjelse.

Til sidst vil jeg kun i Modsætning til det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) sige, at jeg mener, at den Forhøjelse, der kommer paa de korte Afstande og da særlig paa de meget korte Afstande i Nærheden af Hovedstaden, vil virke overordentlig trykkende. Jeg har tidligere gjort mig til Talsmand for, at man paa Banerne omkring København, som ved deres stærke Benyttelse i Virkeligheden betaler sig, burde holde lave Takster af Hensyn til Hovedstadens Arbejderbefolkning, for at den kunde have Lejlighed til at komme ud og trække frisk Luft om Søndagen for en rimelig Betaling, og jeg vil gerne henstille, at denne, om jeg saa maa sige, grove Vurdering, denne Forhøjelse over det hele med 33 pCt., om det var muligt, kunde faa en lidt finere Gradue- ring, saaledes at man for de meget korte Rejser i Nærheden af Hovedstaden stadig tager det efter min Mening fornuftige og samfundsmæssige Hensyn, at man regner det som en Slags Sporvejsforbindelse og lægger dertil svarende mindre Takster til Grund der end dem, der gælder for Jernbanerejser i al Almindelighed.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat.

J. J. Jensen: Hver Gang vi har haft Jernbanetaksterne til Behandling her i dette Ting og i Rigsdagen som Helhed, har der altid været Gnidningsmodstand, fordi der fra den ene Side har været presset paa